



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 55/2017
26.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Вујисића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 402/15 од 31.05.2016. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 188/16 од 29.09.2016. године, у седници већа одржаној 26.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Вујисића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 402/15 од 31.05.2016. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 188/16 од 29.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 402/15 од 31.05.2016. године, између осталих, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења два кривична дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. КЗ, за која му је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по 2 (два) месеца, и због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, те је окривљени АА, за наведена кривична дела осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци. Пресудом је окривљени обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, да Основном јавном тужилаштву у Јагодини на име трошкова кривичног поступка плати износ од 5.854,50 динара, као и да оштећеном ББ, на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 49.875,00 динара, у року од 15 дана, од правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 188/16 од 29.09.2016. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Вујисића, преиначена је пресуда Основног суда у Јагодини К 402/15 од 31.05.2016. године, само у погледу одлуке о казни у односу на окривљеног АА, тако што је Виши суд у Јагодини окривљеном АА, због два кривична дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи члан 124. став 1. КЗ, узео као

утврђене казне затвора у трајању од по 2 (два) месеца, и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, узео као утврђену казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, за која кривична дела је првостепеном пресудом оглашен кривим, те га је применом чланова 4., 42., 45., 54. и 60. КЗ, и напред наведених законских прописа, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Вујисића, као и жалба Основног јавног тужиоца у Јагодини, те жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Раденка Танасковића, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Вујисић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у погледу сваке одлучне чињенице на којој се заснива одлука о кривници окривљеног АА, постоји сумња, и у вези тога, бранилац износи сопствену анализу и оцену одбране окривљеног, као и исказа сведока оштећених, која је другачија од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним одлукама.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да је у побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу, оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву указује да је побијаним пресудама повређено право на правично суђење окривљеног зајемчено чланом 32. Устава Републике Србије.

Међутим, како бранилац уз захтев није доставио одлуку Уставног суда којом је утврђено да је окривљеном у предметном поступку повређено право на правично суђење зајемчено Уставом Републике Србије, то је Врховни касациони суд нашао да захтев браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио захтев окривљеног као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај и одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић